

งานเลี้ยงของคุณกระต่าย

ごちそう たべに きてください

เรื่อง คุมิโกะ โมอิจิ

ภาพ ยูมิ ชิโมะคาวาระ

แปล เมธิณี นุชนาคา

ภายในโพรงของต้นไม้ใหญ่ที่อยู่ลึกเข้าไปในภูเขา คือบ้านของคุณกระต่าย
คุณกระต่ายชอบเลี้ยงอาหารเพื่อนบ้านเป็นที่สุด

เมื่อเวลาผ่านไปเข้าสู่ฤดูใบไม้ร่วง มีลูกไม้ร่วงหล่นลงมามากมาย
คุณกระต่ายก็รวบรวมลูกวอลนัทและลูกโอ๊ก
แล้วเขียนจดหมายลงบนใบไม้ว่า
“เชิญมากินของอร่อยที่บ้านคุณกระต่ายกันนะจ๊ะ”

ไม่นาน คุณกระรอกก็มา

“คุณกระต่าย ขอบคุณสำหรับจดหมายนะจ๊ะ”

“คุณกระรอก ดีใจจังที่แวะมา”

พอคุณกระต่ายยื่นลูกวอลนัทให้

ดวงตาของคุณกระรอกก็เป็นประกายด้วยความดีใจ

“ว้าว! ลูกวอลนัทน่าอร่อยจัง”

คุณกระรอกกะเทาะเปลือกแข็งๆ ของลูกวอลนัทเสียงดังแกร็ก แกร็ก

แล้วก็กินเมล็ดที่อยู่ข้างใน

“โอ อร่อยจัง! ขอบคุณมากเลย

คราวหน้าฉันจะหาของมาให้เป็นการขอบคุณนะจ๊ะ”

พอคุณกระรอกกลับไป คุณหนูมาก็มา
“คุณกระต่าย ขอบคุณสำหรับจดหมายนะจ๊ะ”

“คุณหนูนา ดีใจจังที่แวะมา”

พอคุณกระต่ายยื่นลูกโอ๊กให้

คุณหนูนาก็ดมกลิ่น ทำจมูกพุดพิด

“ว้าว! ลูกโอ๊กน่าอร่อยจังเลย”

คุณหนูนากะเทาะเปลือกแข็ง ๆ ของลูกโอ๊กเสียงดังแกร๊ก แกร๊ก

แล้วก็กินเมล็ดที่อยู่ข้างใน

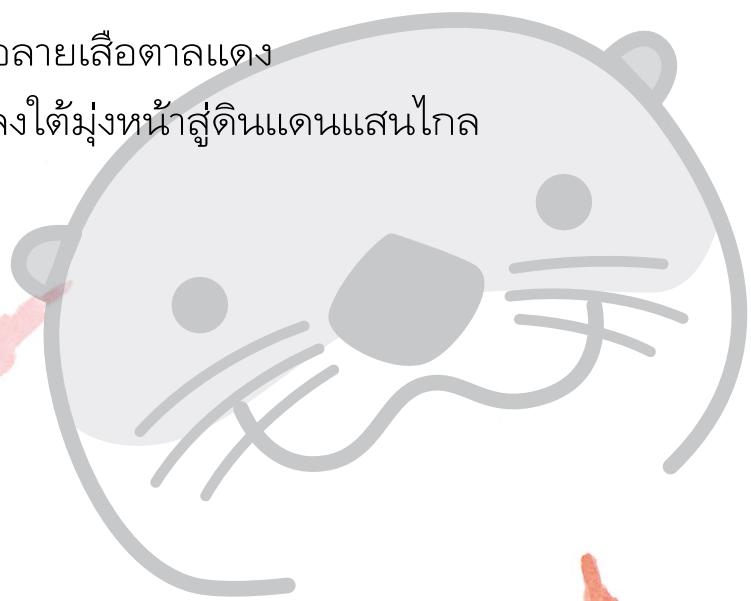
“โอ อร่อยจัง! ขอบคุณมากเลย

คราวหน้าฉันจะหาของมาให้เป็นการขอบคุณนะจ๊ะ”

“ได้ยินมาที่บ้านคุณกระต่ายมีอาหารแสนอร่อยให้กินด้วย ฉันก็เลยแวะมาบ้างจ๊ะ”
คุณกระต่ายกะพริบตาปริบ ๆ มองดูแขกที่ไม่คาดคิดว่าจะแวะมา
เอ...ให้คุณผีเสื้อกินอะไรดีนะ
แต่แล้วคุณกระต่ายก็ยกมือประกบกันเป็นท่าทางบอกว่านี่อะไรดี ๆ ออก
จากนั้นก็นำทางคุณผีเสื้อไปยังทุ่งกว้างบนภูเขา

เมื่อใบเมเปิ้ลในป่าเปลี่ยนเป็นสีแดงจัด
ผีเสื้อตัวหนึ่งบินแวะเวียนมา
มันคือผีเสื้อลายเสือตาลแดง
ที่กำลังบินลงไต่มุ่งหน้าสู่ดินแดนแสนไกล

กดลอจอ่าน